

அருவி

நம்பிக்கைகள்!

செப்டம்பர் - அக்டோபர் 96

உலகினைப் புரட்டியோர்
புதுவெள்ளை படைத்திட
எழுநூறோல் இங்கோர்
நெம்புகோல் ஆகட்டும் !

ந. பச்சைபாலன்

எழுதுகோல் ஏந்தும்
எழுத்து வேந்தர்களே!

சமுதாயத்தில் இருந்து
தங்களையே
நாடு கடத்திக்கொண்ட
நல்லவர்களே!

எழுதுகோல்களால்
உங்கள் பெயர்களை
எழுதிப் பார்த்தது போதும்!

எதிர்த்தும் தேடி
எத்தனையோ கிலோ மீட்டர்
பயணித்ததும் போதும்!

காதலே கருவென்று
கதையளந்ததும் போதும்!

உண்டின் கொரிக்கும்
நெறுஞ்சூதும் தீனிகளாய்
எழுத்து மருந்துகளை
மலிவாக்கியதும் போதும்!

இனியாகிலும்
தளர்ந்து விடக்கூடும்
உள்ளங்களைத்
தட்டிக் கொடுக்கவும்.

அழுது புலம்பும்
அன்பர்களை அரவணக்கவும்

வசந்தத்தைத்
தொலைத்து விட்டதாய்
எண்ணி அதன்
முகவரி தேடுவார்க்குத்
தரிசை காட்டவும்

வெறுமை பூத்துக்கிடக்கும்
மனத்தின் பரப்பெங்கும்
எழுச்சி நீர் பாய்ச்சவும்

தோல்விப் புதைமணலில்
புதைந்து போனவர்களைத்
தோண்டி எடுத்து மீண்டும்
வாழவிக்கவும்

எழுதுகோல் ஏந்தும்
எழுத்து வேந்தர்களே!

உங்கள் எழுதுகோல்களில்
சொட்டு சொட்டாய்
அரும்பட்டும்

நம்பிக்கைகள்..

மலேசிய உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF TAMIL RESEARCH, MALAYSIA

மலேசியத் தமிழ்ப் புதுக்கவிதைக் கருத்தரங்கு

"புது நோக்கில் புதுக்கவிதைகள்"

தேதி : 15-9-1996
நாள் : ஞாயிற்றுக்கிழமை
இடம் : ஒன்பதாவது தங்கும் விடுதி,
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
நேரம் : காலை மணி 8.00 - மாலை மணி 5.00

படிப்பகம்

அருவி

(கவிதை இரு திங்களிதழ்)

செப்டம்பர் அக்டோபர் 96

ஆசிரியர் குழு :

**சீ.அருண்
கணபதி கணேசன்
வே.சுந்தரராசு
ஏ.தேவராசன்**

மரபுக்கவிதை பொறுப்பு :

பாநெற்றிப்பாவலர் டாக்டர் டி.வி.ஆர்.பி

தொடர்புக்கு :

**அருவி
424 TAMAN SRI MAHSAN
72100 BAHAU
NEGERI SEMBILAN
MALAYSIA.**

நன்கொடை ம.ரி. 1.50

அருவி வாழ்த்துகிறது !

மலையா பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்கிவரும் உகைத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் கடந்த 19.09.96 - இல் புதுக்கவிதைக் கருத்தரங்கை தேசிய அளவில் நடத்தியது.

புதுக்கவிதைக்குப் புத்தூக்கம் பிறந்துள்ளது. இதுவரை மலேசிய நாட்டில் புதுக்கவிதையின் ஆற்றலும் செயற்பாடுகள் யாதென்று தெரியப்படாமலேயே இருந்து வந்தது.

புதுக்கவிதையின் வெற்றி தோல்விகளை ஆய்வு செய்யும் களம் இல்லாமலிருந்தது. இந்தக் கருத்தரங்கு வழி மலேசியப் புதுக்கவிதைகள் ஒது மீள்பார்வைச் சட்டகத்தில் மாட்டிப் புபம் போடப் பட்டுள்ளது.

இது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான திருப்புமுனை. எப்படி - எதை எழுதினாலும் அது புதுக்கவிதையாகிவிடும் என்ற கருத்து நசுக்கப்பட்டது. இனி புதுக்கவிதைப் படைப்பாளர்கள் தங்களைத் தாங்களே நிறுத்துப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெல் அவர்களின் படைப்புகள் விமர்சனப் பாரைகளால் மோதப்படும்.

கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட ஐந்து கவிதைகளை இந்த இதழில் அச்சேற்றியுள்ளோம். கவிஞர் பெரு மக்களுக்கும், பல்கலைக்கழக உகைத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தாருக்கும் எங்களது நன்றி கலந்த வாழ்த்துகள்.

அன்புடன்

ஆசிரியர் குழுவினர்

**மலேசியத் தமிழ்ப் புதுக்கவிதைக்
கருத்தரங்கு**

"புது நோக்கில் புதுக்கவிதைகள்"

ஒன்பதாவது தங்கும் வீடுதி
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
15 செப்டம்பர் 1996

ஏற்பாடு:

மலேசிய உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
இந்திய ஆய்வியல் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
கோலாலம்பூர்

அவமானப் பிரஜைகள்

மு. மணிக் குமார்
பேரர்

அடுக்குங்கள்

கற்களை அடுக்குங்கள்.....

வருமுன் காக்கும்

வை வார்த்தையினை

இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது

செய்வன செய்கோம்

காபத்து போன கனவுகளோடு

அதோ !

வளைந்து கிடக்கும்

அந்த கேள்விக் குறிகளாய்

எங்கள் சமூகம்

வேள்வித்தீயில் வெந்து வாடுகிறது.

நிமிர்ந்த வந்தவர்கள்

நிலைமைய மாற்றிக் கொண்டார்கள்

குட்டுவதற்கு இலகுவாக

குனிந்து கிடப்பதால்

குட்டுகிற கதத்தை

கட்டிக் கொண்டார்கள்.

அடுக்குங்கள்

கற்களை அடுக்குங்கள்

வருமுன் காக்கும்

வை வார்த்தையினை

இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது

செய்வன செய்கோம் !

அவமானங்களின்

முழுப் பிரஜைகளாக

நாங்கள் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம்..... !

முன்னேற்ற பாதையில்

எங்கள் கொடிகள் அழிகப்படி

படரவிடாதப்படி

கட்டுப்பாடு கத்தரிகள்.....

கல்லூரி வாழ்க்கையில்

எங்கள் தன்மானங்கள் மீது

கண்ணெறியப்பட்டு கண்ணெறியப்பட்டு

காயாத காயங்கள்

கண்களில் கிடக்கும் மனநிலைகள்.....

எங்கள் வருகையால்

வேளிக் இடங்களெல்லாம்

கறுப்பாகிவிட்டதாக

விஷயத்தைக் கட்டும் வசனங்கள்

இதயத்தை அறையும் விஷயங்கள்.....

மன அழிப்புகளுக்கு

இதுமாக உரசி

தொழுதற்குக் கண்களோடு

எங்கள் பள்ளிக் கண்கள்.....

குட்டிச் சவர்க்கும் சிறிய

முட்டியுடையது கிடக்கும்

எங்கள் உரிமைகள்.....

ஐயோ!

அவமானங்களின்

முழுப்பிரஜைகளாக

நாங்கள் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம்

கத்திரிக் காற்று

எங்கள் பக்கமும் விசுவாச

விசுவாசியைப் கொண்டபோது

வின்றித்து சென்று நோக்கினோம்.

ஆமாம் ! ஆமாம் !

பரவசமாக எம் தொழர்கள்

பட்டம் விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்

குடைகளுக்குள்ளே !

விளரித்தபோது விஷயம் தெரிந்தது.

எங்கள் மேல்பாடார்கள்

வானத்தை வாடகைக்கு

எடுத்துக் கொண்டார்களாம்.

ஐயோ.....மெதுவாக ! மெதுவாக !

யார் காதினாவது

விழுந்து விடப் போகிறது

விழித்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்.....!

என்ன சொல்லி என்ன?
கண்ணுக்குள் கண்ணீரும்
நெஞ்சுக்குள் செந்திரும்
இருக்கும் வரை
எங்களை நாய்களே
பெற்றிக் கொகுகிறோம்.

என்றாவது ஒரு நான்,
எங்கேயாவது ஓடித்தில்,
ஒதாவது ஒரு விடிவெள்ளி
கதறித் தடித்துக் கக்கும்
கண்ணீர் வெப்பம்

எழுச்சி முட்டைகளை
வெடிக்கச் செய்வதும்
புரட்சிக் குழுகளை
பொரிக்கச் செய்வதும் !

அதுவரை -
அடுக்குங்கள்
சற்களை அடுக்குங்கள்
தமிழனின் சமாதானாவது
சரிவாக செயல்பட்டிடும் !

வருமுன் காக்கும்
வரை வார்த்தைகளை
இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது
செய்வன செய்வோம் !

அடுக்குங்கள்
சற்களை அடுக்குங்கள்
அழகை வந்தாலும் அடக்கிக் கொண்டு
அடுக்கிக்கொண்டே இருங்கள் !

வீடியல் தேடும் இதயம்!

பஞ்சார் எ. அண்ணாமலை

அரிபனையில்
அமர்ந்தவனைப் போல்
ஆகாய விதியை
அண்ணாந்து டார்த்திருந்தேன்!

இது வரைக்கும்
நம்மை
இருட்டுக்குள்
இருக்க வைத்தது
எது! சமூகமா!

இல்லை! இல்லை!
உன்

துரு பிடித்த
எண்ணம் தான்!
என

என்னையே
தோண்டித் தோண்டி
விரித்த போது

என்னில்
நடைபெறும்
குரு ஷேத்திரத்தில்
நான்
கட்சி மாறிக்கொண்டிருந்தேன்!

அமர்ந்திருந்த நாகாலிக்கு
சிவன்ச் சிவன்
சிறகு முளைத்தது

பனிதெளித்துப்
பூக்கள் விழிப்பது போல்
நல் எண்ணங்கள் விழித்தன!

பாட்டோடு வரும்
பாவஸரே
ஏட்டோடு அமர்ந்திருக்கும்
மாணவரே!
தீமைகளைப் பொசுக்கும்
தீயந்தமென உங்கள்
இதயத்தை வணங்குகின்றேன்!

இனி
வருத்தத்தை
வழிந்தெழியுங்கள்!
கண்ணிரில்
நனைவதை விடவும்
வியாவையில் கரைவதே விவேகம்!

சுந்தரியைப்
கனவுகளில்
சுமந்து சுமந்து
ராத்திரிக்கு

விளக்குகளைத் தேடும்
வேடிக்கை மனிதராதி
விடாதீர்கள்!

நெஞ்சுக்குள்ளே
வெறும் கனவுகளையே
நிரப்பி விடாதீர்கள்
பிறகு
உங்கள்
சிறகுகள் சிரங்கு பிடித்து
சிரமத்துப் போகும்
பிறகு
வாழ்க்கை
உனக்கு நிட்டுவதெல்லாம்
கந்தல் துணிதான்!

இந்த மண்ணிலும்
வெள்ளித் திரைவானில்
விழிகளை வைத்தவர்கள்
விலகிப் போகட்டும்!
நமக்குக் குறுக்கே இனி
எந்தத் திரையும்
வேண்டாம்! மனிதர்களே!

ஒரு முடிவுக்கு
வாருங்கள்
வெளிச்சங்கள்
திசைகளைத் தொடும் முன்
வானம் கூட
சிவந்து போகிறது
ஒரு சமூக விடிவும்
புலர்வதற்கு
உழைப்பினை
உள்ளத்தில்
விதைப்புகள்!

இனியாவது
உரசிடார்த்தால்
தீ குச்சிகள் என
பிறகுக்கு விளாங்க
வைப்புகள்!

உங்கள்
இதயத்தில்
முற்றுகை இட்டிருக்கும்
வருத்தத்தை வழிந்தெழியுங்கள்!

அதோ டார்
கீழ் வானில்
மனதீ(ர்)
வெளிச்சத்தின் கிளர்ச்சிகள்!

ராமன் இருக்குமிடமே
அபோத்தி என்ற
எங்கள்
சிதாப் பாட்டிகள்
ராமசாமி தாத்தாக்களுடன்
உட்பிலை
தொற்று வித்த
புது இனத்தின்
முதிய வாரிசுகள் நாங்கள்!

உலழைப்பு
உணவு
உறக்கம்
என்ற முக்கோணத்தில்
முடிந்து போனது
எங்கள்
முன்னோர்களின் வாழ்க்கை!

ஆனால்
நாங்கள் மாற்றியுள்ளோம்!
கருக்கலிலே
தெற்றியில்
கூடர் விளக்குடன்
சூரியனையே எழுப்பிவிட்டு....
கங்கானிக்கும் கருநாகத்துக்கும்
புது
ஒடி ஒடி மரஞ்சீவி
முதலு முறிய பால்வானிச் சுமந்த
எங்கள் தினக் கூலி அம்மாக்களிலிருந்து
மாற்றியுள்ளோம்!

நாங்கள்;
மாதச் சம்பளத்துக்கு
உட்கார்ந்து வேலை செய்ப
கூலிவாங் சென்று வருகிறோம்,
அழைக்காமல்
அவன் அழைப்பும் பஸ்சிலேயே....!

தோறா வேண்டாமானால்
முன் குத்தலுக்கும்
தயாராக வேண்டுமே.....
விளைவு
பண்பாட்டில் பாதிதும்
கலாச்சாரத்தில் கால் வாசிதும்
காணாமல் போனது!
ஆனால்
கழுத்துக்கு மேல்
நாங்கள்
எப்போதும் தமிழ்ச்சிகளே.....!

குனிந்து நடந்த நாங்கள்
நிமிர்ந்த போது
எதிரே பாதை
வளைந்து நெளிந்து, நீண்டு..... கிடந்தது
ஒவ்வொரு வளைவிலும்
உடல் வருபவர்கள்
குடும்பம் குட்டி என்று
ஆங்காங்கே
நின்று நிலைத்து விட்டனர்

தோட்டம்
"கலா" "
"கிளார்க் "
என்ற வட்டத்துக்குள்
களைத்துப்போன
எங்களைப் பார்த்து
"உமது ராஜ்யமும் உமக்கே"
என்று சபித்து விட்டுப் போனது
கல்வி தேவதை!

இருப்பிலும்
எங்கள் கால் விலங்குகளைக்
கழற்றும் சாவி
எங்கள் கைகளிலே இருந்தும்
அறிபாத பேதையாயிருந்தோம்!

அறிவறத்தும்
ஞானியரும் எங்களிடம்
இல்லை
இருப்போரிலும் ஞானி யார்
என்பதே போர்!

நாங்கள்
தூண்டு தோல் தேடும்
கூடர் விளக்குகள்!

பெரும் பசியோடு
காத்திருக்கும் எங்களுக்கு வெறும் தேநீர் கொடுத்து
சுமாளிக்காதீர்கள்!

அரசியல் வானில்
எம்பி எம்பிக் குதித்ததில்
எட்டியது
ஒரு எம். பி தான்!

வாமனன்
குரு வேத்திரக் கண்ணனாகும் வரை!

முன்புள்ளி, அரைப்புள்ளி;
கலத்துக் காத்திருந்தால்
முற்றப்புள்ளியே வந்து
முன் நிற்குமே

புதிய தலைமுறையாய்
பொது வானில்
கொஞ்சம் பறக்க வந்தால்
விட்டினரே
கற்பெனும் கல் வீசி
பச்சைக்கிளிகள்
எங்களைச் சிறகொடிக்கின்றன
கல்லடிக்குத் தட்டியோர்
காரணம் கண்டனர்
கழுமுகள் அங்கே
புறாவேடும் போட்டு
உலா வருகின்றனவாம்.....!

நாங்கள்
பாறையிலும்
வேர்விட்டு
முளைத்து விடுவோம்;
அக்கிரிப் பரிட்சைக்கு
எங்களை ஆளக்காத்திருந்தால்!

ஆணுக்குப் பெண்ணிங்கே
இளைப்பில்லை தான்
ஆனால்
ஆணிஎமே
எங்கள்
ஆணி வேர்களானால்
நாங்கள்
விண் முட்ட
உயர்ந்து வளர்வோமே.....!

* கிலாஹி - தொழிற்சாலை

மலைநாட்டில் தமிழணர்வு

ந. பச்சைபாலன்

மலைநாட்டில் தமிழணர்வை
நிறுத்துப் பாரென
மதிப்புமிது அவைத்தலைவர்
எனைப் பணித்தார்.

நிறுத்துப் பார்த்தேன்
பொறுத்தும் பார்த்தேன்
வருத்தும் என்னம்
என்னவ வதைத்தெடுக்க
கனத்த இதயத்தோடு
இங்கே
கவிபாட வருகிறேன்.

பொய்ப்பான புரியாத
புழங்கதைகள் புனைவதிலே
எனக்குப் பிரியமில்லை
எனவே-
கண்டு உணர்ந்ததை
காதுவரை வந்ததை
காட்சிக்காக இங்கே
கடை விரிக்கிறேன்.

அவையொரே நீங்கள்
கொள்வீர்கள் என்ற
குறிப்புணர்த்தேன்.

காட்சி 1

அன்றொருநாள்-
கவியொருவர் என்னைத் தேடி
இல்லம் வந்தார்

கன்னித் தமிழைத்
காணையெய் காணையெய்
எனப் புலம்பி
கண்கள் கலங்கினார்

அழிச்சிச் சிறுவையில்
அறைபட்டேன்
சுதேன் அழியாய்!
ஆனைத்தான் கடத்துவார்கள்
தமிழையுமா கடத்துவார்கள்?
கன்னித்துமிழ் என்பதால்
கடத்தினாரோ?

வினா தொடுத்தேன்
வினப்பினார் இப்படி.

"அடுக்குமா தம்பி
இந்த அழியாய்?
மிடுக்கோடு வாழ்ந்த தமிழ்
இன்று
துடுக்கிழந்த படகாக
ஆகலாமா?

தமிழர்களின் கோயில்களில்
பிறந்தநாள் விழாக்களில்
திருமணங்களில்
அருந்தமிழ் காணாமல் போன
அவலத்தை என்னென்பேன்!
எப்படிப் பொறுப்பேன்?"

இதயத்தின்
மூலை முடுக்கொல்லாம்
அவரின் புலம்பல்
சட்டிகளாய்ப் பாய்ந்து
இம்சித்தது.

காட்சி 2

இன்னொரு நாள் -
இளந்தென்றல் விகம்
இதுமான மாலை

ஒய்வாக நான் வீட்டில்
இருந்த வேளை

"பேரு வாங்கலையோ பேரு
பேரு வாங்கலையோ பேரு"
வேடிக்கைக் குரல்கேட்டு
வாசலுக்கு விளர்த்தேன்

"எடுங்க தம்பி
நல்ல தமிழ்ப் பேரு
ஏராளமுண்டு!
எது இரண்டு எடுத்தாலும்
ஒரு ரிங்கிட்
ஒரு பேரு இலவசம்!"

வாயடைத்துப் போனேன்
இந்த அழியாயத்தைக் கேட்க
இங்கே யாருமில்லையா?
நல்ல தமிழ்ப்பேருக்குமா
பஞ்சம்?

வினாக்களால் சுட்டெறித்தேன்
பல்விதமாய்ச் சிரித்தபடி
பதிலளித்தான் அவன்

"தல்ல தமிழ்ப் பேரெல்லாம்
நலிஞ்சுபோச்சு தம்பி
தஸ்கம் புஸ்கம் பேருன்னு
ஆகிப்போச்சு தம்பி
பேரு போனா அடையாளம்
போய்டுமே என்பதாலே
வேகாத வெயிலுலே
பேரு விக்கிறேன் தம்பி!",
என் நாடி தரம்பெல்லாம்
ஒடுங்கியது!
தானீன்ற குழந்தைக்குத்
தமிழ்ப் பெயரை வைக்காமல்
தமோறும் தமிழர்க்கு
அவன் பாடலே
பாடமாகிக் கொண்டிருந்தது!

காட்சி 3

பல்கலைக்கழகம் தன்னின்
பயிலும் நண்பரைப் பார்த்ததேன்
"ஆண்டு இறுதியாச்சே
ஆய்வுக்கு என்ன செய்கிறீர்?"
"மலைநாட்டில்
மரித்துப்போகும் தமிழ் இசைகள்"
"மனவியான தலைப்பு
ஆய்வும்
மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்
அற்ப ஆயுளில் போன
ஐயிரண்டு இதழ்களை வைத்து
ஆய்வைச் செய்யமுடியுமா?"
"புரியாமல் பேசுகிறீர்!
தங்கத் தமிழரால்
கழித்து நெறிக்கப்பட்டு
புதை குழிக்கு அனுப்பப்பட்ட
தமிழ் இசைகள் -
தோண்டத் தோண்ட
வருகின்றன
நூற்றுக்கும் குறையாமல்!
மேலும் -
உயிரோடு இருந்தும்
உடல் நலிந்து உலவுகின்ற
தமிழ் இசைகள் பற்றியும்
ஆய்வில்

தாளிக்கப் போகிறேன்
வரட்டுமா?"

நண்பர் பறப்பட்டார்
சோகப் புலவொன்று
பறப்பட்டு எனக்குள்
கற்றுவா நடத்தியது!

காட்சி 4

தமிழ்க்கல்வி பற்றிய
குடான கருத்தரங்கம்
கலந்து கொள்கிறேன்

அருக்கு மொழியில்
ஆரவாரித்த தலைவரின்
பெச்சலை ஒய்த்தபடி
கேள்விக் கணையால்
வழிமறித்தேன்.

"தமிழ் தமிழென்று
துடிக்கிறீரே உங்கள்
பிள்ளைகள் எங்கே
தமிழ்ப்பள்ளியிலா?"

சிரித்துக்கொண்டே தலைவர்
தத்துவம் சிந்தினார்

"நாங்கள் சாமாவியர்கள்
கம்பனின்
காலிய மாந்தர்கள் அல்ல!

அந்தத் தசரனுக்குத்
கட்டாயம் இருந்தது
கைகேயியின் வரம்
அவனைக் கட்டிப்போட்டது

நாங்கள் சுதந்திரமனைவர்கள்
காற்றைப் போலவே
எங்கள் இராமர்களை
எந்துப் பள்ளிக்கும்
அனுப்புவோம்

கட்டாய வலைகளால்
எங்களை யாரும்
கட்டிப் போட முடியாது!"

இடைவெளி விட்டு
கூட்டத்தைத் தோக்கினார்
கைத்தட்டிக்கனக்கும் கூட்டம்
மீண்டும் ஆரவாரித்தது

காட்சி 5

எந்த இடம் தெரியவில்லை
எங்கும் புனுகுப்படலம்
கண்களைக் கசக்கி
கலனித்தேன்

என் முன்னே யாரது?
செதுக்கிய மீசைகளோடு
சீறும் பார்வையோடு
கோபம் கொப்பளிக்க
நிற்பது யார்?
பாரதிதாசனா?

சந்தேகமேயில்லை!
நாயினும் கீழாய்ச்
செந்தமிழர் நலிவதைக்கண்டு
பொங்கியெழுந்த
பாவேந்தர்தான்!

அவர் முன்னே
குற்றவாளியாய் நானும்
கூனிக் குறுகி நின்றேன்

"மொழியுணர்வு தழைக்க நான்
மொழிந்ததுதான் எத்தனை?
துளியளவே இங்கிருக்கும்
தமிழுணர்வை நான் அறிந்தேன்
துடித்துப்போகிறேன்.

தமிழியக்கம் கண்டேனே!
மாண்புமிகு மலையகத்தில்
மறத்தமிழர் யாவரும்
மறந்தா போனார்?
கூறுமடா கூறு!"

பாவேந்தர் கொதித்தார்
பதறிப்போனேன் நான்

பாவேந்தரே!
பாட்டுக்கு வேத்தரே
புயலெனப் புறப்பட்ட
புதுச்சேரித் தென்றலே!

மலையாளவு தமிழுணர்வு
மலையகத்தில் இல்லை
துளித்துளியாய் தமிழுணர்வு
இங்கிருப்ப துண்மை!

மொழிக்காக இனத்திற்காக
உழைக்கின்ற ஒரு சாரார்
தமிழ்ப்பள்ளி தரமுடர
தவிக்கின்ற ஒரு சாரார்
ஈழத்தமிழனுக்கு இன்னலெனில்

துடிக்கின்ற ஒரு சாரார்
எழுத்தையே மருந்தாக்கி
இளைக்கின்ற ஒரு சாரார்
தமிழ்ப்பண்பில் சிதைவென்றால்
சீறுகின்ற ஒரு சாரார்
தமிழ்க்கலைகள் நிலைப்பதற்கு
கைகொடுக்கும் ஒரு சாரார்

இப்படி -
துளித்துளியாய் தமிழுணர்வு
இங்கிருப்ப துண்மை
தமிழியக்கம் இல்லாமல்
தழைப்பதுவும் உண்மை

தமிழுக்காக ஒரு மையம்
நாளா காண்டோம்!
தமிழரோடு இழுமுர
உறுதி கொண்டோம்!

தெளிவாக எங்கருத்தை
எடுத்து வைத்தேன்
புன்னகை அலரிதுதில்
தவழத் கண்டேன்

புனுகுப்படலம் இன்னும்
அடர்த்தியானது
பாவேந்தர் திடீரென
மறைந்து போனார்

(தினர)

மலைநாட்டில் தமிழுணர்வை
நிறுத்துப் பார்த்து
காட்சிகளாக இங்கே
கடைவிரித்தேன்

அவையொரே நீங்கள்
கொள்வீர்கள் என்ற
குறிப்புணர்ந்தேன்

கனத்த இதயத்தோடு
இங்கே

கவிபாட வந்தேன்
அழுத்தமான சிந்தனைஎயம்
பந்திவைத்த பரஸுத்தில்
விடைபெறுகிறேன்.

உலக விளிம்பில் தமிழன்

சீ. அருணாசலம்
பகாவ்

61 வ் அன்பிற்குரியவர்களே !
சற்று மௌனமாய் இருங்கள்
இங்கே ஒரு தமிழன்
பேசிக் கொண்டிருக்கின்றான் !

நண்பா !
வேங்கையக் கண்டு
வேடிக்கைப் பார்த்தவர்களா நாம்...
வீரத்திற்கென்றே
விளையாட்டு வைத்தவர்கள் !
புலியின் பல்லில்
புதுமணம் புரிந்தவர்கள் !

போருக்கென்றே
புறநானூறு பாடியவன் தமிழன் !
மஞ்சு விட்டும்...
புலி நகழும்...
நமக்குப் புதுமையல்ல
அவை நம் வரலாற்றைப் போல்
சீமாமானது !
எங்கெந்நா
பாட்டியின் காதுகளையிடவே
உங்கள் வீரம் நீளமானது !
நாங்கள்
* சிவப்புக்களையே கிண்ணத்தால்
போட்டு இடித்தவர்கள் !

* டாட்டமனர்கள் வெற்றிலை இடிக்கும் நிகழ்வு!
சிலப்ப நிறம் பரட்சியின் எழுச்சியாக கருதப்படுகின்றது !

என் இலிய நண்பர்களே !
சில்லறைக்காக
சிரிப்பை விற்கும் உலகில்
புன்னைக்காக
புதுப்பாட்டுப் பாடியவன் தமிழன் !
நமக்கு ஒரு பழிச்சொல் உண்டு...
நாம் பகலுக்காக
இரவைத் தொலைத்தவர்களாம் !
அவர்களுக்குத் தெரியாது
நாம் இரவுக்காக...
பகலில் கவிதை எழுதியது !

நாங்கள்
வரலாற்றுச் சுவடுகளுக்கு

வண்ணம் தீட்டியவர்கள் !
எழுதப்பிற்கும்...
"எழு" என்பதைக் கற்றுக் கொடுத்தோம் !

திரைகடல் ஓடியும்
திரவியம் தேடென்று
பொருளாதாரச் சித்தனைக்குப்
பொட்டிட்டோம் !
முத்துக் குளியலுக்கு
முத்தமிட்டோம் !
எங்களை ஏமாற்றியது
எவரென்று தெரியாமலேயே
ஏலமானோம் !

ஒன்று சொல்லட்டுமா ?
நாங்கள்
மிக மிக அன்பானவர்கள்
நட்பிற்காக நாட்டையே கொடுத்தது
இந்தத் தமிழனைத் தவிர வேறு யாருண்டு !
பண்பாட்டு உச்சத்தில்
பல்லாங்குழி ஆடினோம் !
மாட்டுக்கும் நாங்கள் மான்பு கொடுத்தோம்
பொங்கல் எங்களது
பக்குவத்தின் பறைசாற்றல்லவா ?

கத்தியும் கருவிகளும்
அஃறிணையெய்வற்றி
உயர்திணையல்ல என்றவர்கள் நாம்!

நண்டனே!
சில்லறைகளால்...
எங்களைச் சிறையிட முடியாது!
முரகன் இன்னும் ஒலிக்கவில்லை
கடல் அலைகளின் அறைகூவலுக்கு
மதிப்புரை எழுதிவிட்டோம்!

என் அருமைத் தமிழனே!
நாம் வரலாற்றைத் தொலைத்தவர்கள்
முன்று தலைமுறை தாண்டிய
முப்பாட்டன் பெயர் தெரியவில்லை!

எல்லாரும்
சற்று எழுத்து நில்லுங்கள்!
இந்த நூற்றாண்டைக்

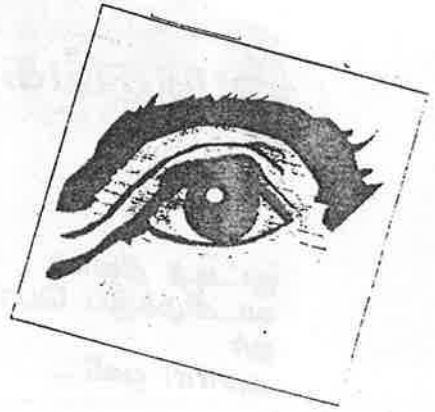
கையில் ஏந்தியவர்கள்
அடுத்த நூற்றாண்டிற்காக
தொள்களைச் செதுக்குபவர்கள்
வருகிறார்கள்!!!

நண்பர்களே!
எல்லாரும் வாருங்கள்
அடுத்த நூற்றாண்டிற்கான
காற்றை...
* இதயம் என்னும்
இளைச்சித் துண்டிற்குள் சேகரிப்போம்!!!

(* சீராக் என்றும் உருதுக் கவிஞரின் வர்.

கல்லறை வாசகங்கள்

பூபாளப் பொழுதில்
கனவு ரதங்களில்
லகானைப் பிடித்துக் கொண்டு
என்
அன்பே
நீ
போவது எங்கே ?

நசிந்து விட்ட
நந்தவனங்களில்
நாளைய நம்பிக்கை முனைகள்
கண்ணிலிருந்து மறையும்
வாழ்க்கையின்
வைகறைப் பொழுதில்
என்
அன்பே
நீ
போவது எங்கே ?

சூத்திரதாரிகளின்
சாத்திரப் பேச்சுகள்
வானத்தைப் பதியும் போடும்
கடலிலும் கோழி மேய்க்கும்
மறந்துப்போய்
வானவில்லை கைவிட்டவளே
உன்னால்
என்
நம்பிக்கைப் பதியங்களை
தொலைய விட்டிருக்கிறேன் !

அடியே !
இந்த அரசு விதையினுள்
நம் கதையினை
எப்படி மறைக்கப் போகிறாய்
எத்தனை முறை
மறைக்கப் போகிறாய் ?

சு. வேலுசாமி
பகாவ்
மலேசியா.

ஆயுதங்களே !!!

குட்டித் தீவின்
வடகிழக்குப் பொத்தலில்
ஓர்
அசாரி ஒலி ...

யாரது ?
நாமெல்லாம்
சோறு தின்னும் சென்மம்தானே ...

சாப்பிட வாருங்கள்
அள்ளி அள்ளித் தின்னுங்கள்

கைகளைத்
தூய்மையாய்க் கழுவி
தின்னுங்கங் !
தின்னும்போது
இறக்கி வைத்தீர்களே ...
அதைத் தூங்க வைத்தீர்களே ...

அதை மட்டும்
நிரந்திரமாக்குங்கள் !

இப்படிக்கு
பசியோடு
ஒரு தாய் ...

ஏ. தேவராசன்
சாசின்
மலேசியா.

மீண்டும்
முளைப்போம் !

வாசுங்கள் தோழர்களே !
நாம் மீண்டும் முளைப்போம்
மரங்களாய் அல்ல
மனிதர்களாய்...

நெருப்புக்கு சூட்டை
சொல்லிக் கொடுப்போம் !
காற்றுக்கு குளிர்ச்சியைக்
கற்றுக் கொடுப்போம் !
ஒவ்வொரு மனிதரும்
ஆயிரம் விகைகளாய்
உருவெடுப்போம் !

நெருப்பைச் சுமந்த கைகள்
இன்று
குளிர்ச்சி நருங்குவதேன் !

சுமைகளே சுசமானதால்
சுகங்களே சுற்றமானதோ !
வேடிக்கைதான்
ஒவ்வொருவர கையிலும்
ஒரு சுத்தி !

மதிப்பிற்குரியவர்களே !
எழுந்து வாசுங்கள்
நாம் அடைய வேண்டியதை
இன்னும்
அடையவேயில்லை !

மீண்டும்
முனைப்போம் !

நம்மை சாக்கடையில் படர்ந்த
சல்லி வேர்கள்
என்றவர் மீது மறியல் செய்வோம்
நாம்
ஆழமாகப் பதிந்த
ஆணியேர்களைப்போம் !

வரலாற்றுக்கு வணக்கம்
சொல்லிவிட்டு
சுவடுகளுக்கு சமாதிக் கட்டுபவர்களே !
உங்கள் சிந்தனையைச்
சலவை செய்யுங்கள் !
வாருங்கள் தோழர்களே !
தீவட்டியால் ஒளியேற்றி
இரவைப் பகலாக்குவோம்

நம்மிடம் என்ன இல்லை ?
சற்று நேர ஒய்வில்
சளனம் கொண்டோம் !
மீண்டும் முனைப்போம்
தொலைந்துப்போன
சுவடிகளை தேடியெடுப்போம்
ஒவ்வொரு இளைஞனும்
ஒவ்வொரு சூரியனாய் பிறப்போம் !
உலக எல்லைகளில்
நெருப்பூட்டி ஒளியேற்றுவோம் !

காற்றில்
ஏன் இத்தனை கொலையாளிகள்
எங்கே போயினர்
மனிதாபிமானிகள் !

மீண்டும்
முளைப்போம் !

எங்கள்
தேச வரைபடத்தில்
கீறலிட்டது யார் ?
பொல்லாத வம்பர்கள் மீது
வழக்குத் தொடுப்போம்
நம் வரலாற்றை
நம்மிடமே கொடுத்துவிட !

காற்றைக் கிள்ளி
கனவாட முடியுமா ?
சுதந்திரத்தை சூரையாடி
சிறைபடுத்த முடியுமா ?

தோழனே !
நீ சும்மாயிருந்தால்
சுகமொன்றுமில்லையே...
விடியல் என்பது
விழிப்பதற்கே !
ஒரு செய்தி சொல்லட்டுமா --
நாம்தான் இன்னும்
தூங்கவேயில்லையே !!!

சீ. அருண்

ஏதிலி...

அகதி ... அகதி ... அகதி
புத்தினம் ஒன்று புறப்படும்

விரும்பியா ...
வீதிக்கு வந்தோம்

அழையா பெயரில்
அடையாளச் சின்னம்

எவர் பெயரைச் சொல்லி
யாரிடம் அழ...

கேள்விகளே பதிலாய்
பதில்களே கேள்வியாய் ...

ஓ ! ஏதிலி வாழ்வில்
எல்லாமும் உண்டு
சுதந்திரத்தைத் தவிர ...

வேலனையூர் பொன்னண்ணா
டென்மார்க்

விதி

ஊடலும் கூடலும்
உடைந்த வில்லாய்
கரைந்துப்போன நினைவுகளோடு
கவியெழுத வந்துள்ளேன் !

அடி ! பெண்ணே
எதற்காக
பிரிவு
ஏக்கம்
ஏமாற்றும்
வா !
ஆசைகளை அடுக்குவோம்
வாழ்க்கையை
வடித்தெடுப்போம்.

எல்லைகளைக் கடந்தால்
எல்லாம்
வெறுமைதான்
சொற்களில்கூட
சில்லைகள் படைவண்டாம்

அடியே !
சல்லி வேர் நுளிகளில்
ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்
நீர்
இதயப் பொத்தனின்
சிவப்புக் காதல்களா ?

பா. மயில்
பகாவ்
மலேசியா.

பசியுடன் சில வினாக்கள்

பசியுடன் படுத்துக் கொள்வோம்
என அழு குரலிடும் அன்பானவளே
கரையான்கள் அரித்து சேதப்படுத்திய
பழைய புல்லாங்குழலின் சுரம் பாடுமோ
நம் துயரம்—

துஷ்டி வீட்டின் பெண்களுக்கு
வயிறுகள் கூட தேம்பியமும்...
அந்தப் பசியை—
எந்தப் பசியில் சேர்த்துக்கொள்ள.

அன்றை அன்றைக்கான உணவை
தருவதாய் வேண்டுகதலின்
கடைசிக் குரலும்
ஈன ஸ்தாயில்
உதிர்ந்தாயிற்று.

'கனவான்களே'....
காதில் விழலியோ
எங்கள் முறையிடும்—

ஆனாலும்
வயிறுகள் அற்று
பிறந்த குழந்தைக்கு
பசியைப் போதிக்க—
எங்களுக்கும் தெரியவில்லை

பால் வற்றிப்போன
மார்பகங்களில்
கண்ணீர் வடியும்
காலத்துக்கு என்ன பெயரிட?

படிப்பகம்

ஆக

ஒவ்வொருவரிலும்
ஒருவர் கலப்பது அரிதாயிற்று

வெறுமனே கூடி
மகிழ்ந்து
துக்கித்து
பிரிந்து செல்கையில்
நாவுகள் உச்சரிக்கின்றன
'நடிப்பின்
வாழ்க்கை
அதிசயம் எல்லாமும்' என

கடலினுள்
நதி கலக்கும்
தூசுமத்தான்
மனிதர் அறிவரோ.

ஒவ்வொருவரிலும்
சோர்வு அலைக்கழித்து
எங்கோ
ஓர் மூலையில்
'தான்' என ஒதுங்கையில்
நிழலாய்க் கரைந்து
இளைப்பாற....
சூரியன் புன்னகைக்கும்.

புணர்ச்சி இயக்கமாய்
கூடிக் கலந்து
கலந்துப் பிரிந்து
ஒன்றும் இல்லாததாய் ஆகி

ஒன்றில்
இன்னொன்று உருக்கொள்ள
நம் ஜீவன்களின் துடிப்பில்
விதிகளின் காய்கள் நகர்த்தி
நகர்ந்தோம்

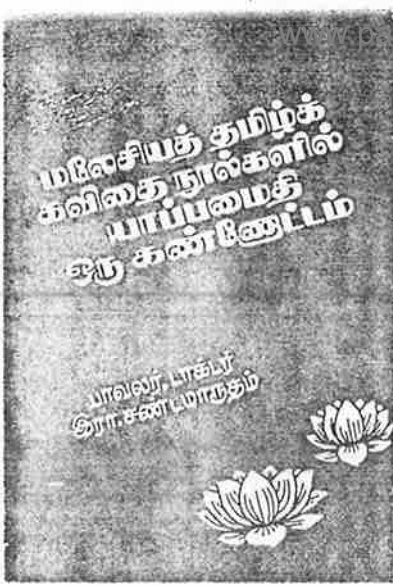
நீங்களும்
நாங்களும்
நாம்களாய் விரிந்தும்

எல்லையற்றதோர் பிருமாண்டம்
ஒவ்வொருவரிலும் சுருங்க....
தூன்ய மையத்துள் இறுகினோம்

சுருவறையின்
நம் அழுசை
உருண்டுத் திரண்டு
யுகங்களின் பந்தாய்
சுருட்டி எறிந்தோம்

எப்படிக் கலந்தோம்
எப்படிப் பிரிந்தோம்
என அறியாது.

உள்ளும் வெளியும்

மலேசியாவில் கவிதை இலக்கியம் வளர்ச்சி பெருவில்லை என்று நமது முதிய கவிஞர்கள் கூடப் பரவலாகப் பேசி வருகின்றனர். கவிதைத் துறையை வளம்பெற வைக்க வேண்டியவர்களே. கவிதை வளர்ச்சியடையவில்லையே என்று அங்கலாய்த்துக் கொள்ளுவது சிலருக்குப் பொழுதுபோக்கு.

சிலர் கவிதைக்கு யாப்பு தேவையில்லை, ஆற்றொழுக்கான நடையும், சொல் நயமும், பொருள் நயமும் உவமை அலங்காரச் சிறப்பும் அமைந்தாலே சிறந்த கவிதையாகி விடுகிறது என்கின்றார்கள்.

ஒரு குழந்தையைப் பாப்பவர்கள் அள்ளி அணைத்து முத்தமிட்டு மகிழும் அளவிற்கு அழகாகவும், இலட்சணமாகவும் பிடுக்கின்றது அஃது இரு கால்களும் இல்லாத முடமாக இருப்பின் எவ்வளவு அழகாக இருப்பினும் அதை முடமாகத்தான் கருதுவார்கள். அழைப்பார்கள்.

அதுபோல எவ்வளவு சிறந்த கவிதையாக எழுதினாலும் யாப்பிலக்கணப் பிழையோடு எழுதும் கவிதைகளையும் ஊனமுற்றதாகத் தான் கருதப்படும்.

‘மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை நூல்களில் யாப்பமைதி ஒரு கண்ணோட்டம்’ என்னும் இந்நூலில் மொத்தம் பத்துக் கவிதை நூல்களை ஆய்வு செய்து இதில் உள்ள இலக்கணப் பிழைகளை சுட்டிக் காட்டியுள்ளேன். இச்சுட்டுதல் நிச்சயமாக எதிர்காலப் படைப்பிலக்கியச் சிற்பிகட்குப் பயன்படும் என்று நினைக்கின்றேன்.

மனிதனின் வாழ்வியலில் இன்பம் - துன்பம், குறை - நிறை என்ற இருவேறுபட்ட நிலைகள் உள்ளன.

வாழும் மாந்தன் இதனை வாழ்க்கை நெறி, இயற்கை கொள்கை என ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

எந்தவொரு நிலைக்கும் விருப்பு வெறுப்பு என்ற உணர்வின் உந்துதலே வாழ்வாக அமைந்திருக்கின்றன.

சராசரி வாழ்வில் இருவேறு நிலையை ஏற்றுக் கொண்ட மனிதர்கள், இலக்கியவாதிகள், படைப்பாளிகள் - தங்கள் படைப்புகளில் மட்டும் குறை காண ஒப்புக் கொள்வதில்லை, தாங்கள் ஆக்குவதே படைப்பு என்ற பேருணர்ச்சியால் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தமிழ் மொழியின் முதல் உருவமாய்த் திகழ்வது கவிதைப் படைப்பாகும். பன்னெடுங்காலமாய் இத்துறையே தாய்த் - துறையாக விளங்கி வந்துள்ளது. ஈடுபட வேண்டும் என்ற ஈர்ப்புச் சிந்தனையாலேயே நம் நாட்டுக் கவிஞர்கள் இத்துறையில் நுழைந்து பெறும் புகழ் ஈட்டியுள்ளனர்.

பெறும்பாலோர் பாட்டெழுதுவதே நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பலால் கவிதையின் இலக்கண மரபுகளை மறந்துவிடுகின்றனர். தங்களது படைப்பில் காணப்படும் இலக்கண பிழைகளை ஏற்காது- எந்நிலையிலும் தங்களது படைப்பே உயர்ந்தது என்று இறுமாப்புக் கொள்கின்றனர்.

கவிஞர்களின் இவ்வகை மனநிலை மாறவேண்டும். ஒரு படைப்பிற்கு அகமும் புறமும் முகாமையானது. கருத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு எழுதுவது சிறப்புதான். இருப்பினும் அக்கருத்து எவ்வகை படைப்பில் ஏறிவருகிறதோ அந்தப் படைப்பின் அகநிலை சிதைவுராமல் காப்பது படைப்பாளர் பொறுப்பல்லவா?

பொதுவாக மரபுக்கவிஞர்கள் இலக்கண மரபுகளை பெரிதுபடுத்தாமல் எழுதுவது இயல்பாகிவிட்டது. இது ஒருவகையான இலக்கண - இலக்கியச் சிதைவாகும். இதனால் பின்வரும் சந்ததியினரின் இலக்கண - இலக்கிய அறிவும் உணர்வும் கெடும்.

பாக்டர் டி.வி. ஆர். பி. அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பரவலா-
நூலினை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதன் படைப்பாளர்
தங்களின் படைப்பின் கருத்தை உயர்த்திக் கொள்ள இயலும்.

இந்நூலில் பரவிக்கிடக்கும் சிந்தனைகள் சிலவற்றைத்
தொடுத்துள்ளோம்.

ஒரு கவிஞன் யாருக்கும் தலைவணங்காத மாண்பு உள்ளவனாக
இருக்க வேண்டுமே தவிர தலைக்கணம் உள்ளவனாக இருக்கக்
கூடாது என்றுணர்ந்து ஒவ்வொரு படைப்பாளனும் தம்
படைப்பைப் தொடங்க வேண்டும். (பக்கம் - 17)

மலேசியாவில் மட்டுமின்றித் தமிழ் நாட்டிலும்கூட ஒரு
நூலுக்கு அணிந்துணர்போ, மதிப்புரைபோ, சிறப்புரைபோ
எழுதுகின்ற புலவர்களும் அறிஞர்களும் பெருந்தன்மையுடன்
நூலாசிரியரைப் பாராட்டியே எழுதிவருகின்றனர். இத்தகைய
நூல்கள் ஒரு திறனாய்வாளனின் பார்வையில் படும்போதுதான்
இந்நூலாசிரியரின் எதிர்காலம் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது
என்று உணர முடிகின்றது. (பக்கம் - 28)

ஒரு மொழிக்கு இரு கண்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று
மொழியிலக்கணம் மற்றொன்று யாப்பிலக்கணம். எனவே ஒரு
கவிஞனுக்கு மொழியிலக்கணப் புலமை இருப்பது போல்
யாப்பிலக்கணப் புலமையும் இருக்க வேண்டும். (பக்கம் - 48)

ஒரு மனிதன் நேர்மையாகவும் ஒழுக்கமாகவும் எவ்வித
அழுக்காறுமின்றிப் புனிதனாயிருந்து இறை நம்பிக்கையுடன்,
உள்தூய்மையுடன் எவ்விதப் பிழையுமின்றிச் செய்புள்
இயற்றுமாயின் நிச்சயமாக அப்பாடல் உயிர் பெற்று
நடந்துவரும், அந்ம் பாடும் ஆற்றலும் கைகடும். (பக்கம் - 57)

இந்நூலைக் கீழ்க்காணும் முகவரியுடன் தொடர்புக் கொண்டு
பெறலாம்.

நூலின் விலை ம.ரி. 10.00

பாவுலர் டாக்டர் டி... வி. ஆர். பி. அவர்கள்

NO. 33, JALAN SJ-21

TAMAN SELAYANG JAYA

68100 KUALA LUMPUR

SELANGOR

MALAYSIA

படிப்பகம்

சிலுவையில் அறையப்பட்ட
அகதிகள்

அன்று
வளநாரும்
மலைகளையும்
பரிசில் பெற்ற
பாணன் பூமி !

புறநானூற்றையும்
புறம் காட்டிய
புலிக்கொடி
பறந்த பூமி !

இன்று
சிலுவையில் அறையப்பட்ட
இயேசுக்களாய்
ஈழத்து அகதிகள் !

இருண்ட கண்டத்திலும்
கருப்புச் சூரியன்
ஒளிவிளக்காயிற்று !

ஈழத்து பூமியில்
உதிரச் சேறு
உறைந்துக் கிடக்கிறது !

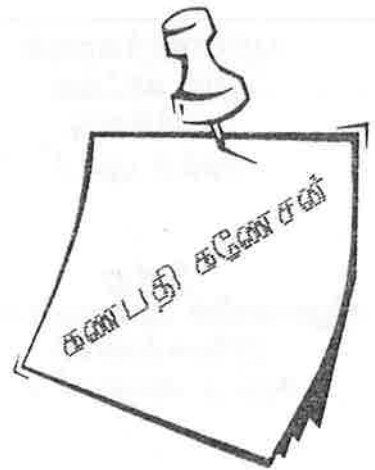

அன்று
பாழ்நிலத்தில் பயிர் வளர்த்த
யாழ்ப்பாணத்தான்
இன்று
பைன் மரக்காடுகளில்
வயிறு வளர்க்கும்
அவலம் ஏன் ?

மார்கழிக் கருங்குளிர்
மகனுக்கு ஆகாதென்று
முந்தானையில் முகம் போர்த்தி
தேத்தண்ணி
கொடுத்த அம்மா
சொந்த நாட்டில
அகதியாய் ...

மகனோ !
அந்நிய நாட்டின்
பனி உறையும்
தெருக்களைக் கூட்டிக் கொண்டு ...

விடுதலை
தேவை
ஆன்மாவுக்கன்று
தேகத்திற்குமன்று
எங்கள்
தேசத்திற்கு !!!

தமிழன் நிறம் !

வணக்கங்களுக்குப் பதில்
கைக்கூப்பும்
சைனட்டுகள்

முகம் திருத்தும்
முயற்சியில்
தம் தலையே
பலிபீடத்திற்குப்போன கதை !

இங்குக்கூட
சில தேசத்து எருமைகள்
சேற்றிடம் பகைத்துக் கொள்ள ...

பந்தம் வளர்க்காத
ஒப்பந்தங்கள் ...
அவற்றில்
ஒட்டை மேல் ஒட்டை
ஒட்டுப் போட்டு
ஒட்டுப் பொட்டு
அரசியல் பெருச்சாளிகள் ...

ஒவ்வொரு மலர்ச்சியும்
அழுதவாறு !

தமிழா !
நீயென்ன கடல்மீது
ஓடமா !

அது ...
காலாகாலப் பயணமா ?

ஏ, தேவராசன்
சாசின்
மலேசியா,

முதலாவதாய்
ஒடி வந்த உன்னை உலகம்
மெச்சும் விதத்தைப் பார்த்தாயா ...
ஆறுதல் பரிசைத் தந்தவாறு !

செய்வீரா ஒரு கருவி ???

கண்டமதை கணப்பொழுதில்
போய் அழிக்கும்
ஏவுகணை செய்வோரே !

அண்டமதைப் பிளந்து
அதிர வைக்கும்
அணுக்குண்டு செய்வோரே !

இறந்த மனிதனை
இறவா மனிதனாக்கி ...
நடக்க ... நடிக்க ... சிரிக்க வைக்கும்
உலகப் பெரும் நாடுகளே ...
பெரும் மனிதர்களே !

மனித உள்ளமதைச் செய்யும்
ஒரு கருவி செய்வீரா ?

வேலனையூர் பொன்னண்ணா
டென்மார்க்.

வாழ்க்கை

தேனி
தேன் சேர்க்கவா
சிலந்தி
வலை பின்னியது !

வேலைக்காரி

எங்கள் வீட்டு
தினமுரசு

துடைப்பம்

தேய்ந்துப்போன
மனிதக் கூடு !

வெ. தேவராசு
பிணாங்கு
மலேசியா

நான்தான் பேசுகிறேன்

நிலாக்கால மேகங்கள்
உன்னையும் என்னையும்
நனைக்கும்
சேர்த்தே

வித்துகள் இன்றியே
விளையும் மரங்கள்
உன் கண்களில் மட்டும்தான்

அடி தோழி
காதலின் அழுத்தம்
காவியத்தில்
என்பது பொய்
அது உன் காது மடல்களில்
எனபதே மெய் !

அடியே !
ஆற்றிக் சுழற்சியிலும்
மீண்டிருப்பேன் ...
உன் உதட்டுக் காற்சியில்தான்
காணாமல் போய்விட்டேன் !

இன்றுபோல என்றும்
கனவுக் கரங்களில்
நான்
நீ இல்லாமலேயே ...

கடிவாளம் இன்றி
கடலுக்கடியில் செல்லும்
ஒரே சூதிரை
கற்பனை மட்டும்தான் ...

மனக் அலைகள்
காலம் காலமாய்
மறைந்திருக்குமா என்ன ...?

அடியே ! எல்லாமும் உண்டு
கனவுகளில் மட்டும் ...

சு. வேலுசாமி
பகாவ்
மலேசியா,

ஆட்டம் !

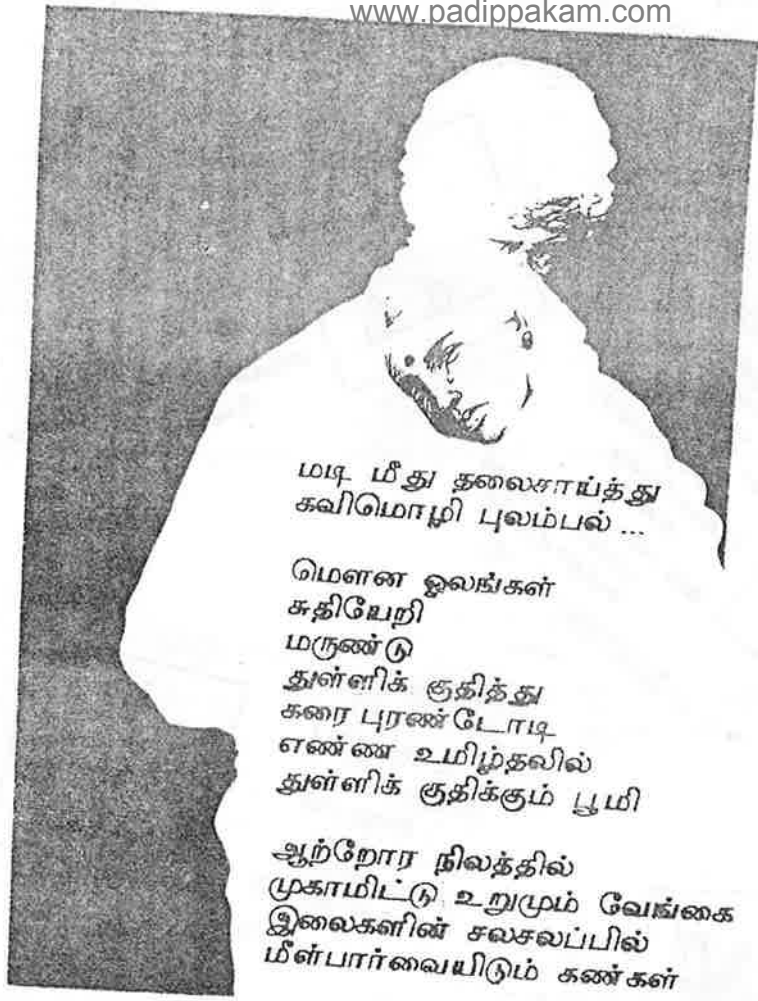
கூட்டம் கூடி கலைத்திலே
களைப்பும் சலிப்பும் வந்தாச்சு
நாட்டம் தலைவர் பதவியிலே
நாளும் கூடி கலையாச்சு

வாட்டம் வருத்தம் மனதினிலே
வயதும் ஓடிப் போயாச்சு
வாட்ட சாட்ட உடம்பும்தான்
வளைந்து கூனிப் போயாச்சு

ஆட்டம் எல்லாம் ஆடியதால்
அலுத்து அடங்கிப் போயாச்சு
ஓட்டம் லேசும் எல்லாமே
ஓய்ந்து ஓடுங்கிப் போயாச்சு

கூட்டம் பேச்சும் ஏச்செல்லாம்
கதிக லங்கிப் போயாச்சு
கூட்டம் கூடி ஒருநாளில்
கூட்டை எரிக்கும் இழிவாச்சு !

கண்மணி
பந்திங்
மலேசியா.

மடி மீது தலைசாய்த்து
கவிமொழி புலம்பல் ...

மௌன ஓலங்கள்
சுதியேறி
மருண்டு
துள்ளிக் குதித்து
கரை புரண்டோடி
எண்ண உமிழ்தலில்
துள்ளிக் குதிக்கும் பூமி

ஆற்றோர நிலத்தில்
முகாமிட்டு உறுமும் வேங்கை
இலைகளின் சலசலப்பில்
மீள்பார்வையிடும் கண்கள்

அவள் மெல்ல வருவாள்
கவின்தயாய் ...
மாலையாய் ...
பகலாய் ...

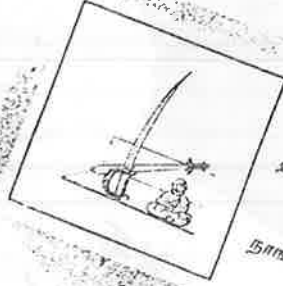
இங்கே
நான் ...
என் கைகளை
கழற்றியபடி ...

ப.மயில்
பகாவ்
மலேசியா.

காசி அனாதைகள் நிறுக்குகள்

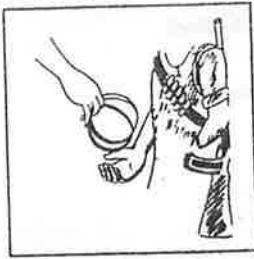
நீறல்
முனை கழுத்தில்
மணி கட்டுவது
யார்?

ஏன்? ஓடி ஒளியவா?
சொன்ன கோழை
எவன்?
நூறு எலிகளாய்
முனையின் கழுத்தை
கடித்துக் குதறுவோம்

கொலு
தங்க வானும்
வெள்ளி வானுமே
மேடைகளில் தரப்படுவதால்
நாங்கள்
போரடிவதில்லை

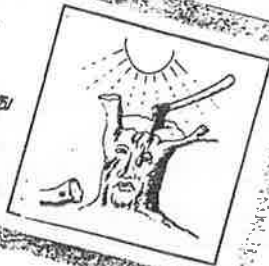
உடைப்பு
கிளியின் கூண்டை
திறந்து விடு
சொல்கிறார்கள்...
முரண்படுகிறேன்
உடைத்து விடு.

கொடை

தங்க வளையலை
கழற்றி
போராளியிடம்
தந்தாள்
செலவுக்கு
வைத்துக் கொள்
உங்களில் பலருக்கு
கைகளே இல்லை
எனக்கு எதற்கு
வளையல்?

வியர்வை
கோடரி கொண்டு
அவன் வெட்டியது
விறகை
பிளந்தது
அவனை

RESTORAN INDRAVINDRA

உரிமையாளர் : ச. ரவிச்சந்திரன்

No. 154-M KG. JAWA BATU 8,
JALAN BUKIT KEMUNING
42450 KLANG

புகைட் கமுன்ங் வட்டாரத்தில் புகழ் பெற்ற
உணவகம் எங்கள் உணவகம். எங்களின்
சுவ / அசுவ உணவு வகைகளை உண்டு
களிக்க அன்போடும் பன்போடும் கள்வோடும்
அழைக்கின்றோம்; வகுதை அளியுங்கள்!

உங்களின் வகுதையே எங்களின் உவகை!

சுவையான உணவிற்கும்
இனிய பானத்திற்கும்
நீங்கள்
நாட வேண்டிய
உணவகம்

சாமினி உணவகம்
ரொம்பின்
நெகிரி செம்பிலான்
மலேசியா

உன் கவிதைகள்...

தென்றலாய் விசும்பும்
 தீண்டையக் கண்டிடின
 தீவிரப் புயலாய் மாறும்
 திங்களாய்க் குளிரட்டும்
 சதிக்கார மடமைகளைச்
 சந்தித்தால் சூரிய னாகட்டும்

சண்ணியம் காக்கட்டும்
 கடமையை இகழ்வார்முன்
 காட்டுதீ யாய்ப்பற்றி எரியட்டும்
 பண்புக்குப் பணியட்டும்
 பண்பாட்டை சிதைப்பார்முன்
 பாடுவந்தன் கவிதைக ளாகட்டும்

ஆரவாரம் வெறுக்கட்டும்
 அமைதியைக் குலைப்பார்முன்
 ஆத்திர அலைகளாய்ப் பாயட்டும்
 போராட்டம் விடட்டும்
 பொல்லாங்குப் புரிவார்முன்
 போராட்டக் களமாக விளங்கட்டும்

பதறாதொண் டெடுக்கட்டும்
 பகுத்தறிவில் திரைபோடும்
 பாழுங் கரத்தை வெட்டட்டும்
 எதையும் தாங்கட்டும்
 இனத்திற் கிழிவென்றால்
 சமுத்து வொடியாய் வொடிக்கட்டும்

சகல வித்தையும்
 தானடக்க மாளுமோ
 தன்மானத் தமிழ்க் கவிதைத் தாய்க்குள்ளே
 அகத்தி விதையளந்து
 எழுத்தாய்க் கைக்கொண்டால்
 ஆகாத செயலு மிங்கில்லை

ம. அ. சந்திரன்
 தானக் குளுகோர்
 மலேசியா.